

երգ մը երգեր են , որն որ յիշեալ արժանա-
պատիւ քահանայն է յօրինել . որոնք արժան
կրօնական այս տեղ դասել :

Իսկանդար-Նի-

Մեզեք որ ստիպող պատճառ հարկուրից ա-
մէն մէկուդ դալ պարտ . այս իմաստութեան տունն .
և այս պատկառելի տկճմբ կազմել : Սէրն հայ-
մենեաց :

Ո՛վ քաջաբերեց իմ տկարութեանս՝ ակնուակն
հանդիսականաց . կորովտես աչացը առն ընթուր
շարժել : Սէրն հայրենեաց :

Եւ այս իմաստութեան տունն հաւքուելուդ նպա-
տակը արգեօք իմ իմաստ պիտի առնու : Իսկանդ
վան Սիրոյ հայրենեաց :

Ղիտեմ զի Սէրն ամէն առաքինութեանց թագա-
ւորն՝ միանգամայն և թաղուհին է . եթէ այս նա
թաղանի ժողովոյն ժողովականաց սրտին մէջը սէրը
թագաւորի է նէ՝ անհնարին եղանակը անշուշտ
հնարաւոր կըլայ . դժուարին սկստածներն ալ՝ շատ
հեշտութեամբ կը յաջողի :

Երեկեք սխալանաց , եթէ հայրենեաց սէրը
թագաւորան չըլար նէ , այս դարոցիս ընկերու-
թիւնը ինձի հաստատութիւն կըզանար . չէ՞ որ
նոյն սիրոյ անխելի կապով հաստատաւոր է . և ա-
նոր վախճան ալ ուրիշ բանի համար չէ , բայց եթէ
հայրենեաց կորուսեալ փառքը ուսման միջոցաւ
վերադառնալ քերելու մտք է :

Սէր է Հայաստան աշխարհի նախնի շնորհ բարե-
գործութիւնը , ուր մեաց Բարաւտայ անգուցաւան
փառքը , որ ամէն ազգաց ալ նախնիներն եղաւ . զի-
տութեան և իմաստութեան միջոցաւ , մինչև յու-
նաստանի անգամ Բթէքը՝ որ իմաստութեան մայր
կըսուէր , Հայաստան ճարտարիտութեան վարժա-
պետ կըլիկէ Պարոյր հայկազունը : Ըսածս չափա-
զանցութեան ձեռք մի հասկընար . ուրիշն պատ-
մութիւնները յայտնի կըլանուցանեն մեզ , որ սուրբ
Իսրայէլ կեանքացի և սուրբ Պրոֆոր Բարաւտա-
բան Կաթողիկէ Եկեղեցւոյ կրկին լուսաւոր ջահքը՝
յիշեալ Պարոյր հայոցի վարժապետին կաշակեր-
տին Բթէքը . նա ինքն յունաստան աշխարհ անմի-
ջ

թաղ կորար : Չուրի մէ Պարոյր պերճարիտութեան
վարժապետ աշխարհէս վերայնէ , ճարտարիտութե-
ան յիշատակն ալ հետը տանի :

Իսկ այս ամիս , քանի որ մեր հայրենեաց հին
պարճանքները միտքս կըլիկէմ այնչափ ալ ազգիս
հիմակուան խղճութեանը վրայ կողբամ ու կարոա-
սուեմ . և սուր պատճառը ուրիշ բան չէ , բայց
միայն ազգիս ազգայն վարժութեան և դաստիարա-
կութեան հոգ չըլլալուն պակասութիւնն է . և իմաս-
տութեան և առաքինութեան պարոցներուն պոց
մեան է . ահա սոս և մեր խեղճ մեաւուն սկիզբը .
վանս զի մէկ ազգի մէկ չկայ անանկ մեաւարապոյն
վանսի , քան մատաղ աղջկոց դարոցներուն դուռ-
ները փակելն է զատ :

Սիրեն աւետիս քեզ Հայաստան աշխարհ . զի
այս իմաստութեան տունն՝ ազգիս բարեբարաց ջան-
քով որպէս փիւնիկ է մերոց վերադառնալիս կեն-
դանանի , և քաջքայեալ ուսերաններդ վերադառն
պիտի նորոգէ :

Սէր է մեր Պողոթնացի երդիներուն քաղցրաշնչ
երգոց հնամանքը , ամիսն՝ որ մահուան թմբու-
նովը յուռ կեցեր են . երբեք կուրախացունէին Հա-
յոց լեռները մեր աշխարհաշէն դիւցազուններուն
սկուսմբ , և կըսորգեցունէին ընկի և օտար ան-
տառաղ Բրամայ՝ Տիգրանայ՝ Բրամաշէն և այլոց
դիւցազնաց քաջութիւնները , և Բրամաշայ լեռն-
րուն ալ արձագանգ կուտային :

Իսկայն քան անմիջեալ չենք . սիրտ առէք հայրեն-
նաւէրք . Վարդանան սարերը պարտ նոյն զուար-
ճառիմ արձագանգաց մէկ համը կուտան մեր ական-
ջին՝ հայկազան սերնդոց մատաղ մանկաներուն
կրթականիւր . առ անուշ նուագով :

Իսրայէլը Սասնաց և Երվաթայ
որ հնէկէր երբեքն է սուգ
միտ ևս Երվաթն ինքի հայեցիք
զերթ կեցարու վրան դարձայ :
Բոգ կալտեցէք յայս նոր նուագ՝
զի հնէկ անդ մանկանց երամ ,
զի ձեռն ճեսուրն միւսանգամ
կանգնեալ պըճնեաց զիմ աւերակ :

կերակրով շատանան : Եւ ի վերայ այսոցիկ ամե-
նայնի , են ոմանք , որք զերմն կերակուր ու ուան ,
այլ լոկ հայիւ և ըրով բաւականանան : Եւ և ու-
մանք , որք զուարս հինգ , անտուղ անցուցանեն .
բայց որքան կարելին և գաղտաբար , սակայն ի յայտ
ելանէ գործն բարութեան , ոչ ապարեն Բարաւա-
նային է հրաման (որ ոչ անցանէ) ոչինչ և ի ծա-
նուկ , որ ոչ յայտնեցի կային : Եւ որպէս զիմ
նաւորն պահեն պահս հրաժարմամբ ի կերակրոյ ,
բաւ պիտի և զճողկորն պահեն հրաժարմամբ ի մե-
ղաց , ըստ կարի , զոր տեսեալ իմ , ապացուցանել
յաժարեցայ : Եւ սաստիկ ձեռնառն ոչ վառն զճող
ի անեական իրենաց , այլ աստուածեղէն փառեալ
հրով ընթանան : Եւ նա յիշատի ըստ ամենայնի
անկեղծ ի վարս , զի որով կեան ի մեաւատանիս ,
նովմի վարին յաշխարհի : Օգիտաք մարմնոց նու-
ցին են խորաղն յոյժ մէկին (այսինքն անլարդ) ըս-
կըսեալ ի վանահորէն մինչև ցլիտին միտքեալ ,
զոր տեսանեմք : Վանահայրն ոչ կարէ առանձին
վանս իւր առ և փել ինչ , առանց հաճութեան հա-
սարակութեանն , ամենայն ինչ հասարակաց է . ոչ որ
ի նոցանէ ունի մինչ ցմի գրամ , այլ՝ զոր ինչ ու-
նին պահէ արկեղապահս , որ հաշուել զայնոսիկ ծա-
խէ ի պէտս մեաւատանի : Եւ քեզ կըսուորու-
թեան ուղիղ սահման պայմանի , որք չին ըստ այ-

լոց , որոց ոչ գոյ յոս յախտնական վարժամու-
թեան , զոր քաջ գիտեմ , սակայն լուսնեամբ պա-
տուեմ . զի մի զառական իմաստեաց յանգնանի-
ցի . մանաւանդ զի չէ իսկ պիտոյ՝ յաղագս ամենե-
ցուն քաջայայտ լինելոյ :

Հայաստան . ԺԻ :

Հայադա տարեկան թիւ ուստի՝ ունին :
Վասն քան զաւերուած Պեղաբունայ գաւառիս ,
թեպետ ունէին նախնի վանականքն զմէնս , յորում
Յի գիւղք Էին ին ընակոյք . սակայն այժմանքն ոչ
ունին զմէնս , ոչ անդս և ոչ անգամստանս : Եւ
զկամակոր միտք զճշմարիտ աղքատացեղոյն Վրի-
տոնի՝ արարելու ամենայն փարժամութեանց , զգե-
ցեալ ունին զկերպարանս . և չըլին մուրաւարդ
դէպ , ի կողմանց Վաղարշու , լըռեանայ , և երբեք
Երշարունեայ (այսինքն Սահաթափոսաց) որով կե-
րակրին , և օրհնեն զառապան : Իսկ զճանգբերից
պիտոյս՝ այլովքն հանգերն , լըռեանն ի վերանոց
կրպակայ իւրեանց , որք ի Տիգրիս , ի ձեռն հոգա-
րարութեան Վրիտ բարձու Սրբաշու թեան Տիգրի-
Վերոփի մեծագործ Երշի Երվաթայոյ և տեսել
Վրաստանու . և այլոց : Եւ այնպէս բաւականութիւն
ընկալեալ՝ յորհնեալ մեր ազգէ , կեան գոհ զվնձակ
իւրեանց , մշտամուտն ազգիւր զԵրվաթիւն ընու-

Յարգում

Քեզ գոհութեան միշտ նոր նուէր
մատուցանեմք Հայր Երկնաւոր ,
և պաղատիմք ընդ այս յարկ նոր
հայեաց զընթի մի տար յաւեր :

Իմաստութեան տունն յո իարկու-
ին և անդնի աշխարհ Հայոց ,
որ զերթ փիւնիկ է յիւր միտքոց
յառնեմ՝ արդ քեզ փառս յաւերու :

Օ՛չ թէ ի մի ձուէր Երկին
ըզերթ Երկին ի սէր քաղցրիկ ,
որով վերին փառք տանս այսմիկ
գերազանցեր քան զառաջինն :

Յարգում

Ո՛վ սերունուն փրկիչ Երկուս
ըզուրբ Սիրոյ կենդանի կայծ
վառն անշիւ յոյժս եղբայր ,
որք պաշտպան են մեր ժողովոյս :

Ո՛ տայր լուիլ ծերոյն Խորոյ
յիւրն ողբոց ի սոյն հանգէս ,
ուր գիտութեանց ծաղիկք պէսպէս
վերնաբերին դոս յարմարոյ :

Եւ յայդիս մեր նորաստանի
փրկիչն ուսմամբ ճարտ իմաստից՝
ձեր օրհնութեամբ Հայր հոգեկց
Սահակ Սերովիկ ամուր արթունք :

Յարգում

Եւնաղոր Հայր աւմուհ
այգւոյս այսմիկ գարմնս՝ Վու տար
զի ի շնորհս Վո անպարս
պաղտերցի այժմ և յուրայ :

Երանի է քեզ Հայաստան աշխարհ . . . ահա
բարենշան որս կը յուսադրէ անշուշտ , որ ցաւք և
երկամք ճեղք որդիքդ այս ճեմարանս վարժուելով ,
առաջին կրթական դարուն իսկական պատկերը մի-
սանգամ պիտի տեսնուս , մեր երանաշնորհ սուրբ
թարգմանչաց Սահակայ և Սերովիկայ օրհնու-
թեամբ , և անոնց աչքն վաղած սուրբ արցունքով

թեանց բողբոջ փառաւորելով :
Հայաստան . ԺԻ :
Հայադա Լատին , որով զպիտոս կարեսոյ
մուծանին ի կղզեակս :

Սերին լատս իմ անուողաւտ ի մէջ ծովակիս
յոթնեց մեծամեծ գերանաց միակցեալ , որ ունի
յերկանս կազման զփայտեղէն և տնոյք վանգանս ,
որք երկու մեծագոյն իրակօք վարեն անձինք շորք
երկու երկու նստելով առ իւրաքանչիւր թիւակս և
կարի տաժանմամբ , ըստ որում զամենայն սպաս-
ւորութիւն վանիցս կատարեն ինքեամբք կրօնաւորք
նոյնպէս և լատին են թիւակարք , զոր ի վարեն
ստղծոսն , կամ զժամն ասեն , ըստ պատշաճին
որով մուծանեն զամենայն պէտս կարեսոյ կղզոյս :
Եւ ամենայն նուագի տանեն ընդ ինքեանց զատի-
ն սակաւ զղղոս հայի , յաղագս տալոյ զնոյն իւրե-
րոց , որովհետեւ մերն է ծովակիս պողոտայն կամ
ճանապարհս , որ տանի ի Վաղարշու , Երանայ ,
և յայլ տեղեաց , ի Վաղար , ի Վանձակ , ի Տիգ-
րիս , և անգրադարձաբար : Եւ յաղագս շուրջն
օրինաւոր նաւակ , կամ մակղիկ , ոչ կարեն նաւ
ի սաստիկ հնէկ հոգմոյն , որ զորեմուտան կըլն
Վաղար . և զարկեանան Սոթ , (վանս Սոթ գեղն
որ է այժմ աւեր) . զհիւսիսայինն՝ Վաղ , որ է մայ-

